BIBELSKE PRINCIPPER FOR LANDBRUG

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

Had ikke slidsomt arbejde
eller agerbrug, som den
Højeste har forordnet.
Sirak 7:15

Sådan sænker du fødevarepriserne

Forbyd pornografi og sensuelle scener i film, fordi den slags underholdning vil resultere i hungersnød. (Tobit 4:13)
Hungersnød vil øge prisen på mad eksponentielt. (2 Kongebog 6:25)
Onaner ikke, for det vil gøre dig doven. (Salomons visdom 3:14, Ordsprogene 24:30-34)
Lav en politik om INGEN ARBEJDE, INGEN SPISNING. (2 Thessalonikerbrev 3:10)

Maksimér naturressourcerne. Tildel alle flodbredder til landbrug. Byg vandpumper eller brønde til hver husstand, især til dem, der bor langt fra floderne. (Esajas 32:20)
Saml regnvand. (3 Mosebog 26:3-5)
Opdræt okser. (Ordsprogene 14:4)

Fremme landbrugets storhed og værdi. (Aristeas' brev 5:9-10,13)
Opfordr borgerne til at dyrke deres egen mad. (Ordsprogene 6:6-8, Ordsprogene 27:23-27)
Enhver by burde kunne forsyne sig selv med mad. (1. Mosebog 41:48)

Pentateuken

Gud sagde: "Jorden skal frembringe græs, urter, der bærer frø, og frugttræer, der bærer frugt efter deres slags med frø i sig selv, på jorden." Sådan blev det. Jorden frembragte græs, urter, der bærer frø efter deres slags, og træer, der bærer frugt med frø i sig selv, efter deres slags. Gud så, at det var godt. Gud sagde: "Se, jeg giver jer alle urter, der bærer frø, og som er på hele jordens overflade, og alle træer, hvori der bæres frugt med frø; de skal være til føde." 1 Mosebog 1:11-12,29

Gud sagde: "Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os, og de skal herske over havets fisk, himmelens fugle, kvæget, hele jorden og alt kryb, der rører sig på jorden." Gud skabte mennesket i sit billede, i Guds billede skabte han det; som mand og kvinde skabte han dem. Gud velsignede dem og sagde til dem: "Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden og underlæg jer den! Hersk over havets fisk, himmelens fugle og alt, der rører sig på jorden." 1 Mosebog 1:26-28

Og Gud Herren lod alle mulige træer, der er dejlige at se på og gode at spise af, opvokse af jorden, og midt i haven lod han livets træ og træet til kundskab om godt og ondt. 1 Mosebog 2:9

Og til Adam sagde han: Fordi du lyttede til din hustrus røst og spiste af det træ, som jeg pålagde dig at spise ikke af, skal jorden være forbandet for din skyld; med sorg skal du spise af den alle dit livs dage; torne og tidsler skal den bære dig, og du skal spise markens urter; i dit ansigts sved skal du spise dit brød, indtil du vender tilbage til jorden; for af den er du taget; for støv er du, og til støv skal du vende tilbage. 1 Mosebog 3:17-19

Derfor sendte Gud Herren ham ud af Edens have for at dyrke den jord, hvorfra han var taget. 1 Mosebog 3:23

Isak såede i det land og fik samme år hundrede gange så meget, og Herren velsignede ham. 1 Mosebog 26:12

Lad derfor Farao nu udpege en klog og vis mand og sætte ham over Egyptens land. Farao skal gøre dette og udpege embedsmænd over landet og opkræve en femtedel af Egyptens land i de syv overflodsår. De skal samle al afgrøden fra de kommende gode år og oplagre korn under Faraos hånd og opbevare fødevarer i byerne. Maden skal være et forråd for landet til de syv hungersår, der skal komme i Egyptens land, for at landet ikke skal gå til grunde af hungersnød. 1 Mosebog 41:33-36

Og han samlede al afgrøden fra de syv år, som var i Egypten, og lagde afgrøden op i byerne; afgrøden fra marken, som var rundt om hver by, lagde han op i den. 1 Mosebog 41:48

Og de syv år med hungersnød begyndte at komme, som Josef havde sagt; og der var hungersnød i alle landene, men i hele Egypten var der brød. Og da hele Egypten hungrede, råbte folket til Farao om brød. Og Farao sagde til alle egypterne: Gå til Josef; gør, hvad han siger til jer. 1 Mosebog 41:54-55

Og Josef forsørgede sin far og sine brødre og hele sin fars husstand med brød, efter deres familier. Og der var intet brød i hele landet, thi hungersnøden var meget hård, så Egypten og hele Kana'ans land udmattedes af hungersnøden. Og Josef samlede alle de penge, der fandtes i Egypten og Kana'ans land, for det korn, de købte, og Josef bragte pengene til Faraos hus. Og da pengene slap op i Egypten og Kana'ans land, kom alle egypterne til Josef og sagde: "Giv os brød! For hvorfor skulle vi dø for dine øjne? For pengene slipper op." Og Josef sagde: "Giv jeres kvæg, og jeg vil give jer brød for jeres kvæg, hvis pengene slipper op." Og de bragte deres kvæg til Josef, og Josef gav dem brød i bytte for heste, småkvæg, hjordkvæg og æsler, og han forsørgede dem med brød for alt deres kvæg det år. Da det år var omme, kom de til ham i det andet år og sagde til ham: "Vi vil ikke skjule for min herre, at vores penge er brugt op; min herre har også vores kvæg; der er intet tilbage for min herre udover vores kroppe og vores marker. Hvorfor skal vi dø for dine øjne, både vi og vores jord? Køb os og vores jord for brød, så vi og vores jord kan være Faraos trælle. Giv os såsæd, så vi kan leve og ikke dø, og jorden ikke bliver øde." Josef købte al jorden i Egypten til Farao, for egypterne solgte hver sin mark, fordi hungersnøden blev hård over dem. Således blev landet Faraos. Folket flyttede han til byer fra den ene ende af Egyptens grænser til den anden. 1 Mosebog 47:12-21

Da sagde Josef til folket: "Se, jeg har i dag købt jer og jeres jord til Farao. Se, her er sæd til jer, og I skal så jorden. Og af afgrøden skal I give Farao en femtedel, og de fire dele skal være jeres egne til såsæd på marken, til jeres føde, til dem i jeres husstande og til føde for jeres små børn." 1 Mosebog 47:23-24

I seks år skal du tilså din jord og høste dens afgrøde. Men i det syvende år skal du lade den hvile og ligge stille, så de fattige i dit folk kan spise, og hvad de levner, kan markens dyr spise. På samme måde skal du gøre med din vingård og din olivenhave. 2 Mosebog 23:10-11

Og I skal tjene Herren jeres Gud, og han skal velsigne dit brød og dit vand, og jeg vil tage sygdom bort fra din midte. 2. Mosebog 23:25

Når I høster afgrøden i jeres land, må I ikke høste hele hjørnerne af jeres mark, og I må ikke samle efterhøsten af jeres høst. I må ikke efterhøste jeres vingård, og I må ikke høste hver eneste drue fra

jeres vingård. I skal gemme dem til de fattige og de fremmede. Jeg er Herren jeres Gud. 3 Mosebog 19:9-10

I skal holde mine love. Du må ikke lade dit kvæg have kønshold med forskelligartede arter. Du må ikke tilså din mark med blandet sæd. Du må ikke have tøj blandet af linned og uld på. 3 Mosebog 19:19

Når I kommer ind i landet og har plantet alle slags træer til føde, skal I regne deres frugt for uomskåret; i tre år skal den være uomskåret for jer; den må ikke spises. 3 Mosebog 19:23

Når I høster afgrøden i jeres land, må I ikke rydde hjørnerne af jeres mark, når I høster, og I må ikke samle efterhøsten af jeres høst. I skal efterlade det til de fattige og de fremmede. Jeg er Herren jeres Gud. 3 Mosebog 23:22

I seks år skal du så din mark, og i seks år skal du beskære din vingård og høste dens afgrøde. Men i det syvende år skal der være en hviledag for landet, en sabbat for Herren. Du må hverken så din mark eller beskære din vingård. 3 Mosebog 25:3-4

Et jubelår skal det halvtredsindstyvende år være for jer. I må ikke så, og I må ikke høste det, der vokser af sig selv i det, og I må ikke plukke druerne fra jeres ubeskåret vinstok. For det er jubelår, det skal være jer helligt. I skal spise dets afgrøde fra marken. 3 Mosebog 25:11-12

Derfor skal I holde mine love og holde mine love og gøre efter dem, så skal I bo trygt i landet. Landet skal give sin afgrøde, og I skal spise jer mætte og bo trygt deri. Og hvis I spørger: Hvad skal vi spise i det syvende år? Se, vi må ikke så eller høste vores afgrøde, så vil jeg give jer min velsignelse i det sjette år, og det skal bære afgrøde i tre år. I skal så i det ottende år og stadig spise af gammel afgrøde indtil det niende år; indtil dens afgrøde kommer ind, skal I spise af den gamle forråd. 3 Mosebog 25:18-22

Hvis I vandrer efter mine love og holder mine befalinger og gør efter dem, så vil jeg give jer regn i rette tid, og landet skal give sin afgrøde, og markens træer skal bære deres frugt. Og tærskningen skal række til jeres høsttid, og høsten skal række til såtiden, og I skal spise jer mætte af jeres brød og bo trygt i jeres land. 3 Mosebog 26:3-5

Og al tiende af landet, hvad enten det er af landets sæd eller af træets frugt, tilhører Herren; den er hellig for Herren. 3 Mosebog 27:30

Thi Herren din Gud fører dig ind i et godt land, et land med vandbække, kilder og dyb, der udspringer fra dale og bakker, et land med hvede og byg, vinstokke, figentræer og granatæbler, et land med olie, oliven og honning, et land, hvor du skal spise dit brød uden mangel, hvor du ikke skal mangle noget, et land, hvis sten er af jern, og i hvis bakker du kan udgrave kobber. Når du har spist og er blevet mæt, skal du prise Herren din Gud for det gode land, som han har givet dig. 5. Mosebog 8:7-10

Og det skal ske, hvis I adlyder mine befalinger, som jeg pålægger jer i dag, at elske Herren jeres Gud og tjene ham af hele jeres hjerte og af hele jeres sjæl, så vil jeg give jer regn i jeres land til rette tid,

tidlig regn og sildregn, så du kan høste dit korn, din most og din olie. Og jeg vil sende græs på dine marker til dit kvæg, så du kan spise og blive mæt. 5. Mosebog 11:13-15

Du skal give tiende af al din afgrøde, som marken giver år efter år. 5 Mosebog 14:22

Du må ikke så din vingård med forskellige frø, for at ikke frugten af den sæd, du har sået, og frugten af din vingård skal blive uren. 5. Mosebog 22:9

Når du høster din mark og glemmer et neg på marken, må du ikke vende tilbage for at hente det; det skal være til den fremmede, den faderløse og enken, for at Herren din Gud må velsigne dig i alt, hvad du tager dig for. 5. Mosebog 24:19

Og det skal ske, hvis du adlyder Herren din Guds røst og holder og handler efter alle hans befalinger, som jeg pålægger dig i dag, så vil Herren din Gud sætte dig højt over alle jordens folk. Og alle disse velsignelser skal komme over dig og indhente dig, hvis du adlyder Herren din Guds røst. Velsignet skal du være i byen, og velsignet skal du være på marken. Velsignet skal din livsfrugt være, din jords frugt, dine kvægs frugt, dine fårs tilvækst. Velsignet skal din kurv og dit forråd være. 5. Mosebog 28:1-5

Herren skal give dig overflod af gode ting, af din livsfrugt, af dit kvægs frugt og af din jords frugt i det land, Herren svor dine fædre at give dig. Herren skal åbne sin gode forrådsbod, himlen, for dig, så du kan give dit land regn til rette tid og velsigne alt, hvad du gør. Du skal låne ud til mange folkeslag, men selv skal du ikke låne. 5 Mosebog 28:11-12

Historie

Du skal derfor dyrke jorden for ham, dine sønner og dine tjenere, og du skal bringe afgrøden ind, så din herres søn kan have mad at spise; men din herres søn Mefibosjet skal altid spise brød ved mit bord. Ziba havde femten sønner og tyve tjenere. 2 Samuel 9:10

Og der blev en stor hungersnød i Samaria, og se, de belejrede det, indtil et æselhoved blev solgt for firsindstyve sølvpenge og en fjerdedel af en kab duegødning for fem sølvpenge. 2 Kongebog 6:25

Han befalede også folket, der boede i Jerusalem, at give præsternes og levitternes andel, for at de kunne blive opmuntrede i Herrens lov. Og så snart befalingen kom ud, bragte israelitterne i overflod førstegrøden af korn, vin, olie og honning og al markens afgrøde, og de bragte tiende af alle ting i rigeligt mål. Og Israelitterne og Judas børn, der boede i Judas byer, bragte også tiende af okser og får og tiende af de hellige ting, der var indviet til Herren deres Gud, og lagde dem i bunker. 2 Krønikebog 31:4-6

Og at vi år efter år skal bringe førstegrøden af vor jord og førstegrøden af al frugt på alle træer til Herrens hus, og også de førstefødte af vore sønner og vores kvæg, som det står skrevet i loven, og de førstefødte af vore hjorde og vores småkvæg for at bringe dem til vor Guds hus, til præsterne, der gør tjeneste i vor Guds hus. Og at vi skal bringe førstegrøden af vor dej og vore ofre og frugten af alle slags træer, vin og olie, til præsterne, til kamrene i vor Guds hus, og tienden af vor jord til levitterne, for at disse levitter kan få tienden i alle de byer, hvor vi dyrker landbrug. Og præsten,

Arons søn, skal være sammen med levitterne, når levitterne opkræver tiende, og levitterne skal bringe tienden af tienden op til vor Guds hus, til kamrene, til skatkammeret. For Israels børn og Levis børn skal bringe offergaven af korn, most og olie til kamrene, hvor helligdommens kar, præsterne, der gør tjeneste, dørvogterne og sangerne er; og vi vil ikke forlade vor Guds hus. Nehemias 10:35-39

Poesi

Jeg ville søge Gud, og til Gud ville jeg forelægge min sag, han som gør store og uransagelige ting, undere uden tal, han som giver regn på jorden og sender vand over markerne. Job 5:8-10

Du satte ham til at herske over dine hænders værk, alt lagde du under hans fødder: får og okser alle sammen, ja, markens dyr, himmelens fugle og havets fisk og alt, hvad der vandrer gennem havets stier. Herre, vor Herre, hvor herligt er dit navn på hele jorden! Salme 8:6-9

Han lader græs gro til kvæget og urter til menneskets tjeneste, så han kan frembringe føde af jorden, og vin, der glæder menneskets hjerte, og olie, der får dets ansigt til at stråle, og brød, der styrker menneskets hjerte. Salme 104:14-15

Han forvandler ørkenen til stillestående vand og tørt land til kilder. Der lader han sultne bo, så de kan bygge en by at bo i. Han tilsåer marker og planter vingårde, som kan give afgrøde. Han velsigner dem, så de bliver talrige, og han tillader ikke deres kvæg at blive færre. Salme 107:35-38

Gå til myren, du dovne, se på dens veje og bliv viis! Uden fører, opsynsmand eller hersker sørger den for sit føde om sommeren og samler sin føde om høsten. Ordsprogene 6:6-8

Den, der samler om sommeren, er en klog søn, men den, der sover om høsten, er en søn, der skaber skam. Ordsprogene 10:5

Den, der dyrker sin jord, mættes af brød, men den, der følger forfængelige mennesker, er forstandsløs. Ordsprogene 12:11

Der er meget mad på de fattiges ager, men der er også dem, der går til grunde, fordi de ikke har ret. Ordsprogene 13:23

Hvor der ikke er okser, er krybben ren, men megen afgrøde kommer ved oksens styrke. Ordsprogene 14:4

Den dovne pløjer ikke for kuldens skyld, derfor tigger han om høsten og får intet. Ordsprogene 20:4

Jeg gik forbi den dovnes mark og den forstandløses vingård, og se, den var overgroet af torne, og nælder havde dækket dens overflade, og dens stenmur var brudt ned. Da så jeg og overvejede det, jeg så på det og tog imod belæring. Endnu lidt søvn, lidt blunde, lidt folde hænderne for at sove! Så kommer din fattigdom som en rejsende, og din mangel som en bevæbnet mand. Ordsprogene 24:30-34

Vær omhyggelig med at kende dine hjordes tilstand og hold øje med dine hjorde. For rigdom varer ikke evigt, og varer kronen fra slægt til slægt? Høet kommer til syne, det spæde græs viser sig, og bjergenes urter samles. Lammene er til din klæder, og gederne er markens købspris. Og du skal have gedemælk nok til føde, til føde for din husstand og til underhold for dine tjenestepiger. Ordsprogene 27:23-27

Den, der dyrker sin jord, får rigeligt med brød, men den, der følger forfængelige mennesker, får fattigdom nok. Ordsprogene 28:19

Hun tænker på en mark og køber den, planter en vingård med sine hænders frugt. Ordsprogene 31:16

Jordens udbytte er for alle: kongen selv tjenes af marken. Prædikeren 5:9

Al menneskets slid er for munden, og dog bliver appetitten ikke mættet. Prædikeren 6:7

Den, der holder øje med vinden, skal ikke så, og den, der våger på skyerne, skal ikke høste. Så din sæd om morgenen, og hold ikke din hånd tilbage om aftenen, for du ved ikke, om det ene eller det andet skal lykkes, eller om begge dele skal være lige gode. Prædikeren 11:4,6

Profeter

Og dine ører skal høre et ord bag dig: "Dette er vejen, gå på den!" Når I vender jer til højre og venstre. I skal besmitte dækket af dine sølvbilleder og prydelsen af dine støbte guldbilleder. Du skal kaste dem væk som et tørt klæde, du skal sige til det: "Gå herfra!" Da skal han give regn til din sæd, som du skal tilsave jorden med, og brød af jordens afgrøde, og den skal være fed og mættende. På den dag skal dine kvæg græsse på vidtstrakte enge. Okserne og de unge æsler, der agerer jorden, skal spise rent foder, som er blevet renset med skovl og vifte. Esajas 30:21-24

Salige er I, som sår ved alle vandveje, som sender oksens og æslens fødder derud. Esajas 32:20

Og det tørre land skal blive til en sø, og det tørstige land til vandkilder; i dragernes bolig, hvor hver enkelt ligger, skal der være græs med siv og siv. Esajas 35:7

Hvorfor bruger I penge på det, der ikke er brød, og jeres slid på det, der ikke mætter? Lyt til mig, og spis det gode, og lad jeres sjæl nyde fedme. Esajas 55:2

For ligesom regnen og sneen kommer ned fra himlen og ikke vender tilbage dertil, men vander jorden og får den til at bære frugt og spire, så den giver sæd til den, der sår, og brød til den, der spiser, således skal mit ord være, som udgår af min mund: det skal ikke vende tomhændet tilbage til mig, men det skal fuldføre, hvad jeg vil, og det skal lykkes med det, jeg sendte det til. Esajas 55:10-11

For så siger Herren til Judas og Jerusalems mænd: Bryd brakmarken og så ikke blandt torne. Jeremias 4:3

Herrens ord kom til mig: Menneskesøn, når landet synder imod mig ved at begå troløshed, så vil jeg udrække min hånd imod det og bryde dets brøds stav og sende hungersnød over det og udrydde både mennesker og dyr derfra. Ezekiel 14:12-13

Det blev plantet i god jord ved rigeligt vand, for at det kunne få grene og bære frugt, for at det kunne blive en pragtfuld vinstok. Ezekiel 17:8

I skal bo i det land, jeg gav jeres fædre, og I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud. Jeg vil frelse jer fra alle jeres urenhed, og jeg vil kalde på kornet og give det mere og ikke lade hungersnød komme over jer. Jeg vil give træernes frugt og markens afgrøde mange, så I ikke mere skal lide hungersnødens foragt blandt folkene. Da skal I huske jeres onde veje og jeres gerninger, som ikke var gode, og I skal afsky jer selv for jeres misgerninger og vederstyggeligheder. Ezekiel 36:28-31

Så jer selv i retfærdighed, høst i barmhjertighed, bryd brak, for det er tid til at søge Herren, indtil han kommer og lader retfærdighed regne over jer. Hoseas 10:12

Og jeg har også givet jer rene tænder i alle jeres byer og mangel på brød overalt, hvor I bor; men I har ikke omvendt jer til mig, siger Herren. Og jeg har holdt regnen tilbage fra jer, da der endnu var tre måneder til høsten. Jeg lod det regne på én by, men ikke på en anden. Ét stykke jord fik regn, og det stykke jord, hvor det ikke havde regnet, visnede. To eller tre byer vandrede til én by for at drikke vand, men de blev ikke mætte. Men I har ikke omvendt jer til mig, siger Herren. Jeg har slået jer med brandsår og meldug. Da jeres haver, jeres vinmarker, jeres figentræer og jeres oliventræer voksede, fortærede palmeormen dem. Men I har ikke omvendt jer til mig, siger Herren. Jeg har sendt pest iblandt jer på samme måde som i Egypten. Jeg har dræbt jeres unge mænd med sværd og taget jeres heste, og jeg har ladet stank af jeres lejre stige op i jeres næsebor. Men I har ikke omvendt jer til mig, siger Herren. Amos 4:6-10

Selvom figentræet ikke blomstrer, og vinstokkene ikke bærer frugt, oliventræernes afgrøde slår fejl, markerne ikke giver kød, fårene udryddes fra folden, og der ikke er nogen kvæg i staldene, så vil jeg dog glæde mig i Herren, jeg vil fryde mig i min frelses Gud. Habakkuk 3:17-18

Er det tid for jer at bo i jeres huse med loft, mens dette hus ligger øde? Derfor siger Hærskarers Herre: Se på jeres veje! I sår meget og bringer lidt; I spiser, men får ikke nok; I drikker, men bliver ikke mætte af drikke; I klæder jer, men får ikke varme; og den, der fortjener løn, fortjener løn for at lægge den i en hullet pung. Så siger Hærskarers Herre: Se på jeres veje! Haggaj 1:4-7

For sæden skal have fremgang, vinstokken skal give sin frugt, jorden skal give sin afgrøde, himlen skal give sin dug, og jeg vil lade resten af dette folk tage alt dette i eje. Zakarias 8:12

Bring hele tienden ind i forrådshuset, så der kan være mad i mit hus, og prøv mig nu hermed, siger Hærskarers Herre, om jeg ikke vil åbne himmelens vinduer for jer og udøse en velsignelse over jer, så der ikke er plads nok til at modtage den. Og jeg vil true den fortærende for jeres skyld, så han ikke ødelægger jeres jords afgrøde, og jeres vinstok skal ikke miste sin frugt for tidligt på marken, siger Hærskarers Herre. Og alle folkeslag skal prise jer velsignede, for I skal være et herligt land, siger Hærskarers Herre. Malakias 3:10-12

Evangelierne

Da siger han til sine disciple: Høsten er stor, men arbejderne er få. Bed derfor høstens Herre om at sende arbejdere ud til sin høst. Matthæus 9:37-38

Og han talte meget til dem i lignelser og sagde: "Se, en sædemand gik ud for at så; og da han såede, faldt noget af kornet ved vejen, og fuglene kom og åd det op. Noget faldt på stengrund, hvor der ikke var megen jord, og straks voksede det op, fordi der ikke var dyb jord. Og da solen stod op, blev det svedt, og fordi det ikke havde rod, visnede det. Og noget faldt blandt torne, og tornene voksede op og kvalte det. Men noget faldt i god jord og bar frugt, noget hundrede, noget tresindstyve, noget tredivefold. Den, der har ører at høre med, skal høre!" Matthæus 13:3-9

En anden lignelse fremlagde han for dem: »Himmeriget ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin mark. Det er vel det mindste af alle frø, men når det er vokset op, er det det største af alle urter og bliver til et træ, så himmelens fugle kommer og bygger rede i dets grene.« Matthæus 13:31-32

Derfor sagde han til dem: Høsten er stor, men arbejderne er få. Bed derfor høstens Herre om at sende arbejdere ud til sin høst. Lukas 10:2

Han fortalte også denne lignelse: En mand havde et figentræ plantet i sin vingård; og han kom og ledte efter frugt på det, men fandt ingen. Da sagde han til vingårdsmanden: Se, i tre år er jeg kommet og ledt efter frugt på dette figentræ, og jeg finder ingen. Hug det om; hvorfor besværer det jorden? Og han svarede og sagde til ham: Herre, lad det være i år også, indtil jeg får gravet omkring det og gødet det. Og hvis det bærer frugt, så godt; og hvis ikke, så hugg det om bagefter. Lukas 13:6-9

Siger I ikke: Der er endnu fire måneder, og så kommer høsten? Se, jeg siger jer: Løft jeres øjne og se på markerne, for de er allerede hvide til høst. Og den, der høster, får løn og samler frugt til evigt liv, for at både den, der sår, og den, der høster, kan glæde sig sammen. Johannes 4:35-36

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis ikke hvedekornet falder i jorden og dør, bliver det alene; men hvis det dør, bærer det megen frugt. Johannes 12:24

Da de kom i land, så de en ild af kul der og fisk ligge på den og brød. Jesus sagde til dem: "Kom med noget af den fisk, I nu har fanget." Johannes 21:9-10

Alligevel lod han sig ikke uden vidnesbyrd, idet han gjorde godt og gav os regn fra himlen og frugtbare tider og fyldte vore hjerter med føde og glæde. Apostlenes Gerninger 14:17

Breve

Men jeg siger dette: Den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt; og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt. 2 Korintherbrev 9:6

Og Gud er i stand til at give jer al nåde i overflod, så at I altid har alt, hvad I har rigeligt med i alle ting, og kan give rigeligt til al god gerning, som der står skrevet: "Han har udspredt, han har givet til de fattige, hans retfærdighed varer evigt." Men den, der giver sædemanden sæd, han skal både give jer brød til føde og give jer såede sæd i større mængder og give jeres retfærdighed frugter i rigdom -- I skal blive berigede i alle ting til al gavmildhed, hvilket gennem os forårsager taksigelse til Gud. 2 Korintherbrev 9:8-11

Og lad os ikke blive trætte af at gøre det gode, for når tiden er inde, skal vi høste, hvis vi ikke giver op. Galaterbrevet 6:9

For selv da vi var hos jer, befalede vi jer dette: Hvis nogen ikke vil arbejde, skal han heller ikke spise. 2 Thessalonikerbrev 3:10

Apokryfe skrifter

For ligesom en landmand sår meget sæd i jorden og planter mange træer, og det, der er sået godt i sin tid, ikke vokser op, og alt det, der er plantet, slår ikke rod, således er det også med dem, der er sået i verden; de skal ikke alle blive frelst. 2 Esra 8:41

Ligesom en landmands sæd går til grunde, hvis den ikke kommer op og ikke modtager din regn i rette tid, eller hvis der kommer for meget regn og ødelægger den, således går også mennesket til grunde, som er dannet af dine hænder og kaldes dit eget billede, fordi du er lig ham, for hvis skyld du har skabt alle ting og sammenlignet ham med landmandens sæd. 2 Esra 8:43-44

Og han svarede mig og sagde: Ligesom marken er, således er også sædekornet; ligesom blomsterne er, således er også farverne; ligesom arbejderen er, således er også arbejdet; og ligesom landmanden selv er, således er også hans agerbrug; for det var verdens tid. 2 Esra 9:17

...for i hovmod er der ødelæggelse og megen ulykke, og i utugt er der forfald og stor mangel; for utugt er hungersnødens moder. Tobit 4:13

Den unge mand gjorde, som englen havde befalet ham, og da de havde stegt fisken, spiste de den. Så gik de begge videre, indtil de kom nær Ekbatane. Tobit 6:5

Og velsignet er den eunukk, som ikke har gjort uret med sine hænder eller udtænkt onde ting imod Gud; for ham skal gives troens gave og en arv i Herrens tempel, som hans sind er mere velbehagelig. Salomons visdom 3:14

Had ikke slidsomt arbejde eller agerbrug, som den Højeste har forordnet. Sirak 7:15

Den, der dyrker sin jord, skal forøge sin bunke, og den, der behager store mænd, skal få tilgivelse for sin misgerning. Sirak 20:28

Når du har vundet frugt på hele marken, så så den med din egen sæd, i tillid til din afkoms gode egenskaber. Sirak 26:20

Da dyrkede de deres jord i fred, og jorden gav sin afgrøde, og markens træer deres frugt. 1 Makkabæerbog 14:8

Glemte bøger fra Edens Have

Folket er derfor forpligtet til at vie sig til landbrug og dyrkning af jorden, så de derved kan få en rigelig forsyning af afgrøder. På denne måde udføres dyrkning af enhver art, og der høstes en rigelig høst i hele det førnævnte land. Aristeas' brev 5:9-10

Ved at migrere fra landdistrikterne og bosætte sig i byen bragte landfolk landbruget i vanry: og for at forhindre dem i at bosætte sig i byen udstedte kongen ordre om, at de ikke måtte opholde sig i den i mere end tyve dage. Aristeas' brev 5:13

Så mine børn, giv ikke agt på kvinders skønhed, og læg ikke mærke til deres anliggender, men lev i hjertets enfold i frygt for Herren. Brug arbejdet på gode gerninger, på studium og på jeres hjorde, indtil Herren giver jer en hustru, som han vil, så I ikke lider, som jeg gjorde. Rubens testamente 2:1

Bøj jeres ryg for agerbruget og slid med arbejde i al slags agerbrug, og bring Herren gaver med taksigelse. For Herren vil velsigne jer med jordens førstegrøde, ligesom han har velsignet alle de hellige fra Abel indtil nu. For ingen anden del gives jer end jordens fedme, hvis afgrøde bæres frem ved slid. For vor fader Jakob velsignede mig med jordens velsignelser og med førstegrøde. Issakars testamente 1:39-42

Jeg var den første til at bygge en båd til at sejle på havet, for Herren gav mig forståelse og visdom deri. Og jeg sænkede et ror bag den, og jeg spændte et sejl over et andet opretstående stykke træ i midten. Og jeg sejlede deri langs kysterne og fangede fisk til min fars hus, indtil vi kom til Egypten. Og i medfølelse delte jeg min fangst med enhver fremmed. Og hvis en mand var fremmed, syg eller gammel, kogte jeg fisken, tilberedte den godt og tilbød den til alle mennesker, efterhånden som enhver mand havde brug for, i sorg og medfølelse med dem. Derfor mættede Herren mig også med overflod af fisk, når jeg fangede fisk; for den, der deler med sin næste, får mange gange mere fra Herren. I fem år fangede jeg fisk og gav deraf til enhver mand, jeg så, og det var nok til hele min fars hus. Og om sommeren fangede jeg fisk, og om vinteren vogtede jeg får med mine brødre. Zebulons Testamente 2:6-13